

[Dohrmann]

Begrundelse

I den løbende debat vedrørende grænsehandelskatastrofen er det lykkedes nogle tilhængere af et fortsat højt dansk afgiftsniveau at afspore debatten derhen, at grunden til de meget store prisforskelle mellem Danmark og Vesttyskland er, at danske forretninger beregner sig alt for høje avancer.

At denne påstand ikke er rigtig, bekræftes vel bedst ved, at radiobranschen forventer, at mellem 200 og 300 forretninger vil tvinges til lukning næste år, og at konkurrencen i øvrigt er meget hård såvel på priser som på det servicemæssige.

Svar (18/5 87):

Industriministeren (Nils Wilhjem):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Monopoltilsynet, der har oplyst følgende:

»Sammenligning af priserne på radio/tv-produkter her i landet med priserne i udlandet, f.eks. i Vesttyskland, er vanskelig, da en række forhold varierer fra land til land. Bl.a. er der forskelle i handelsstrukturer og omkostningsforhold, svingende valutakurser og forskelle i rabatgivning.

Monopoltilsynet har for nylig afsluttet en undersøgelse af priser og avancer på videobåndoptagere og CD-afspillere. Undersøgelsen bekræfter, at detailhandelen med radio/tv må anses for et højavanceområde. Eksempelvis kan nævnes prisopbygningen for henholdsvis et billigt og et dyrt apparat i de to nævnte kategorier (angivet i procent af detailhandelens salgspriser):

	Videobåndopt.		CD-afspillere	
	Billig	Dyr	Billig	Dyr
Leverandørs indkøbspris	33	29	46	36
Leverandørs avance	5	11	7	10
Afgift	21	18	5*	5*
Detailhandlers avance	23	24	24	31
Moms	18	18	18	18
Detailhandelens salgspris	100	100	100	100

*) Undersøgelsen er foretaget, før afgiften faldt bort.

De høje avancer i detailledet hænger bl.a. sammen med, at salget af radio/tv-produkter foregår gennem traditionelle specialforretninger under en servicepræget og omkostningspræget salgsform, der har ført til temmelig fastlåste prisstrukturer. På den anden side peger branchen på de omkostningsmæssige konsekvenser af f.eks. købelovens krav om 1 års garanti, stærkstrømsreglementets krav om registrering i DEMKO og udarbejdelsen af en dansk brugsanvisning.

Monopoltilsynet er på baggrund af undersøgelsen gået ind i en nærmere undersøgelse af omkostnings-, avance- og strukturforholdene i radio/tv-branchen.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 1138

Til justitsministeren (6/5 87) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvilken dokumentation betragtes som tilstrækkelig for at opnå navnebevis efter § 8, stk. 1, i lov om personnavne af 29. april 1981 i de tilfælde, hvor det ansøgte slægtsnavn ikke er anført i den aktuelle forfaders døbsindførsel i kirkebogen?«

Begrundelse

Spørgeren søger at få afklaret, hvilke minimumskrav der stilles til dokumentationen i de tilfælde, hvor slægtsnavnet ikke er påført bedsteforældres/oldeforældres døbsattest, enten fordi den pågældende er døbt før 1828, eller fordi den pågældende har tillagt sig et efternavn.

Det forekommer jævnlig, at man til brug for dokumentation af familienavn når tilbage til døbsindførsler fra tiden før 1828. Først med den såkaldte døbsforordning af 30. maj 1828 blev det imidlertid pålagt sognepræsterne at indføre børnenes fulde navn i kirkebo-